

UZASADNIENIE

W pozwie 20 września 2013 roku powód T. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) w K. wniósł o zasądzenie os pozwanego S. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w L. kwoty 98.747,88 złotych wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 8.704,46 złotych od dnia 15 kwietnia 2013 roku, od kwoty 31.842,44 złotych od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 31.312,05 złotych od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 16.829,83 złotych od dnia 19 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 5.262,35 złotych od dnia 27 lipca 2013 roku do dnia zapłaty id od kwoty 4.796,75 złotych od dnia 27 lipca 2013 roku do dnia zapłaty. Nadto, wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany dokonał zakupu towaru w przedsiębiorstwie powoda na łączną kwotę 98.747,88 złotych. Powód wystawił w dniu 28 lutego 2013 roku trzy faktury VAT: nr (...) na kwotę 31.312,05 złotych, nr FA (...) na kwotę 31.842,44 złotych i nr FA (...) na kwotę 8.704,46 złotych. Następnie, w dniu 4 marca 2013 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 16.829,83 złotych. W dniu 13 czerwca 2013 roku powód wystawił kolejne dwie faktury VAT: nr (...) na kwotę 5.262,35 złotych i nr FA (...) na kwotę 4.796,75 złotych. Pomimo kierowanych wezwań do zapłaty do chwili obecnej pozwany nie uiszczył sumy należnej z tytułu dokonanych zakupów. W tym stanie rzeczy niniejsze roszczenie uznać należy za uzasadnione.

(pozew k. 2-4)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 29 października 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, X Wydział Gospodarczy, w sprawie o sygn. akt X GNC 1213/13, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k. 28-28v.)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował, jakoby istniał ważnie zawarty stosunek obligacyjny o twierdzonej przez powoda treści. Tym bardziej zakwestionował i zaprzeczył, aby istniał obowiązek świadczenia z powyższej umowy wzajemnej po stronie pozwanej, szczególnie w postulowanej w pozwie wysokości. Zakwestionował także istnienie akcesoryjnej wierzytelności ubocznej z tytułu odsetek za opóźnienie, jak i złożenie faktur VAT bez podpisu, które, zdaniem pozwanego, nie są dowodem na istnienie podstawy do żądania spełnienia świadczenia w stosunku zobowiązaniowym.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 33-35).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) w K. m.in. w zakresie produkcji wyrobów pończosznich. S. G. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w L.. Jest to m.in. działalność agentów zajmujących się sprzedażą wyrobów tekstylnych, odzieży, wyrobów futrzarskich, obuwia i artykułów skórzanych. Współpraca stron, trwająca od końca 2005 roku, polegała na tym, że pozwany kupował od powoda wyroby pończosnicze i bieliznę, za co powód wystawiał pozwanemu fakturę VAT z odroczonym terminem płatności.

(...) powoda k. 8, (...) pozwanego k. 9, zeznania świadka E. K., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:21:54)

T. K. sprzedał S. G. wyroby pończosnicze, m.in. w postaci rajstop i pończoch. Z tego tytułu powód wystawił pozwanemu następujące faktury VAT:

- 1) w dniu 28 lutego 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 31.312,05 złotych brutto płatną do dnia 14 kwietnia 2013 roku,
- 2) w dniu 28 lutego 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 31.842,44 złotych brutto płatną do dnia 14 kwietnia 2013 roku.
- 3) w dniu 28 lutego 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 8.704,46 złotych brutto płatną do dnia 14 kwietnia 2013 roku,
- 4) w dniu 4 marca 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 16.829,83 złotych brutto płatną do dnia 18 kwietnia 2013 roku,
- 5) w dniu 11 czerwca 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 5.262,35 złotych brutto płatną do dnia 26 lipca 2013 roku
- 6) w dniu 11 czerwca 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 4.796,75 złotych brutto płatną do dnia 26 lipca 2013 roku.

Powyższe faktury wystawione zostały na podstawie złożonych przez pozwanego, czy to w formie telefonicznej czy też osobiście, w siedzibie firmy powoda, zamówień. Towar objęty przedmiotowymi fakturami został dostarczony pozwanemu za pośrednictwem firm kurierskich i przez niego odebrany.

(faktury VAT k. 11-20, 34, 36-37, potwierdzenia doręczeń k. 128-130, zeznania świadka B. S., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:11:00, 00:11:12, 00:12:27, 00:13:01, zeznania świadka E. K., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:18:47, 00:18:55, 00:19:04, 00:19:22, 00:19:44, 00:20:02, 00:20:53, zeznania świadka P. F., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:23:34, 00:23:50, 00:24:20, 00:24:53, 00:26:33)

Pozwany nie zareklamował dostarczonego mu towaru, nie dokonał też jego zwrotu. Nadto, nie zakwestionował przesłanych mu wraz z towarem faktur VAT, ani w zakresie wynikających z nich kwot, ani w zakresie terminu ich płatności.

(zeznania świadka B. S., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:15:27, 00:15:37, 00:15:56, zeznania świadka E. K., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:19:51, 00:21:15, 00:22:34, zeznania świadka P. F., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:24:59,, 00:27:50)

Pozwany nie zapłacił za dostarczony mu towar.

(zeznania świadka B. S., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:12:45, zeznania świadka E. K., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:21:22, zeznania świadka P. F., e-protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2014 roku (k. 110-112), czas nagrania: 00:28:00)

W dniu 29 lipca 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 102.082,96 złotych, na którą składała się kwota należności głównej w wysokości 98.747,88 złotych oraz kwota odsetek ustawowych o tej należności w wysokości 3.335,08 złotych, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

(wezwanie do zapłaty k. 10)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy oparł się na dowodach z dokumentów załączonych do akt sprawy oraz zeznaniach świadków: B. S., E. K. i P. F.. Przedstawione wyżej okoliczności nie zostały w skuteczny sposób zakwestionowane przez stronę przeciwną do podnoszącej je. W szczególności z potwierdzeń doręczenia wydanych przez firmy kurierskie (k. 128-130) wynika jednoznacznie, iż objęty zamówieniami towar został dostarczony pozwanemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym jest, że strony łączyła umowa sprzedaży.

Stosownie do treści art. 535 kc, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Zgodnie z zawartą umową, powód sprzedał pozwanemu wyroby pończosznicze. Wystawił faktury obejmujące ceny za sprzedane towary.

Pozwany nie wykazał, aby dopełnił podstawowy obowiązek, jaki na nim ciążył z tytułu zawarcia z powodem umowy sprzedaży, tj. aby zapłacił dochodzone pozwem ceny za zakupione u powoda towary. Pozwany nie zakwestionował przy tym w sposób skuteczny wysokości cen określonych w fakturach VAT oraz terminów ich płatności.

W ocenie Sądu, na gruncie przedmiotowej sprawy nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia pozwanego zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty, jakoby nie istniał pomiędzy stronami ważnie zawarty stosunek obligacyjny o twierdzonej przez powoda treści i w konsekwencji powyższego, jakoby nie istniał po jego stronie obowiązek świadczenia, a już na pewno - nie w postulowanej w pozwie wysokości. Twierdzenia te pozostają bowiem w całkowitej sprzeczności z pozostałym, osobowym i nieosobowym, materiałem dowodowym, zgromadzonym w sprawie, który nie został skutecznie podważony przez samego pozwanego. Uznać je zatem należy za całkowicie gołosłowne.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że pozwany, pomimo wezwania go na rozprawę celem przesłuchania w charakterze strony, nie stawiał się na niej, pozbawiając się tym samym możliwości udowodnienia twierdzonych przez siebie okoliczności faktycznych.

W ocenie Sądu, na gruncie przedmiotowej sprawy nie zasługują na uwzględnienie i te twierdzenia pozwanego zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty, z których wynika, że przedmiotowe faktury nie mogą stanowić dowodu zawarcia umowy, ani jej warunków. O tym czy określone zachowanie się w dostateczny sposób ujawnia wolę decydują okoliczności każdego przypadku. W rozpoznanej sprawie faktury wystawione przez stronę powodową wymieniały nazwy rzeczy sprzedanych, ich ceny i kwoty żądanej zapłaty. Pozwany potwierdził przyjęcie rzeczy, ich jakość i cenę, składając swój podpis na dokumentach doręczenia i nie wnosząc żadnych zastrzeżeń. Inne dokumenty związane z omawianą transakcją nie były wystawiane. Pozwany nie zapłacił cen wymienionych w fakturach. Co charakterystyczne, po otrzymaniu pisemnego wezwania do zapłaty nie zakwestionował należności wynikających z tychże faktur, jak i swojego opóźnienia w zapłacie pełnej kwoty za sprzedane towary. Wszystkie okoliczności pozwalają na wyprowadzenie wniosku, że w chwili wydania towarów i przedstawienia faktur określających rodzaj rzeczy, ilość i ceny, doszło do zawarcia umów sprzedaży, w związku z czym strona zobowiązana jest zapłacić sprzedawcy cenę (por. wyr. SN z dnia 4 lutego 1992 roku, III CRN 345/91, Pr. Gosp. 1993/5/16). Choć w zasadzie faktura i faktura korygująca są dokumentami techniczno-rozliczeniowymi, to mogą zawierać także oświadczenie woli strony, która je wystawiła, a zatem mają istotne znaczenie dla wykładni oświadczeń woli stron (wyr. SN z dnia 18 marca 2004 roku, III CK 411/02, Lex nr: 585805). Nadto, co istotne, nie ma wśród informacji, które koniecznie muszą być zawarte na fakturze, aby stanowiła ona ważny dowód księgowy, wzmianki, aby podpis był wymagany. Można zatem założyć, że faktury pozbawione odrębnego podpisu są poprawne w rozumieniu prawa oraz nie ma podstaw do kwestionowania ich wiarygodności ze względu na te braki.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy, w oparciu o przepis art. 535 kc, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwoty: 8.704,46 złotych 31.842,44 złotych, 31.312,05 złotych, 16.829,83 złotych, 5.262,35 złotych i 4.796,75 złotych.

O odsetkach ustawowych od w/w kwot orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 i 2 kc, zasądzając je od dni następujących po upływie terminów płatności poszczególnych faktur VAT, tj. od kwoty 8.704,46 złotych od dnia 15 kwietnia 2013 roku, od kwoty 31.842,44 złotych od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 31.312,05 złotych od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 16.829,83 złotych od dnia 19 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 5.262,35 złotych od dnia 27 lipca 2013 roku do dnia zapłaty i od kwoty 4.796,75 złotych od dnia 27 lipca 2013 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.555,00 złotych. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 4.938,00 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 3.600,00 złotych i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.